

alle Vegne, og som vi finde fornuftige, fordi vi kun ville have de moderne farlige Erhverv. Vi have stemt dette ud mange Gange før, og vi kunne gerne gøre de Herrer den Tjeneste at stemme det ud en Gang endnu. Ligeledes foreslaa de at tage den Bestemmelse ud om Arbejde uden Benyttelse af Stillads. Det vil føre til, at ganske ufarlige Arbejder, som f. Eks. at male en Plet paa en Dør eller sætte en Laas i en Dør, skal kunne paadrage Erstatningsansvar og Forsikringspligt. Vi have ment at maatte holde det ude, fordi vedkommende ikke er forsikret ellers under sit Arbejde. — Saaledes kan man gaa samtlige disse Ændringsforslag igennem, og jeg antager ogsaa andre ærede Medlemmer ville gøre det. Jeg skal derfor fatte mig meget kort. De samme Højremedlemmer foreslaa ligeledes en Forsikringspligt, og at der skal oprettes en Statsanstalt, der skal sørge for det hele, og endelig foreslaa de, at Staten skal betale Halvdelen af Udgifterne, medens vi mene, at disse Arbejdsgivere meget vel kunne betale. Det har Tinget ogsaa vedkendt sig Gang efter Gang. Jeg ser derfor ingen Grund til at vedtage andet. Det ærede Medlem for Horsens (Wulff) har jo kæmpet for, at Indenrigsministeren ikke skulde udnævne de to Arbejdsgivere til Arbejderforsikringsraadet. Nu foreslaar han, det skal gøres af Arbejdsgiverorganisationer, som Indenrigsministeren skønner ere egnede dertil. Jeg ved ikke, hvad der er vundet ved et saadant Ændringsforslag. Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 ere jo tagne tilbage, og Ændringsforslaget af det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) gælder kun den Arbejdsgiverlæge, som han er saa bange for at faa ind i Loven. Dette er jo imidlertid et Forhold, som man allerede nu kender fra Forsikringsselskaberne. Det ærede Medlem mente, at hele Loven var fordævelig fra Ende til anden, og at det eneste Lysspunkt var, at den ikke skulde gælde Færøerne. Nu møder det ærede Medlem og har ikke anden Ændring end sin Doktor. Kan han faa ham reddet, er han tilfreds. Det synes nu at være det ærede Medlems eneste Indvending. Jeg kan heller ikke anbefale dette Ændringsforslag. Saaledes som Ændringsforslagene i det hele foreligge, ere de gamle bekendte, nærmest Gengangere. Jeg kan kun anbefale, at man stemmer dem ud, og at man vedtager Lovforslaget, som det forelæa ved 1ste Behandling, og som Tinget da vedtog det.

Bramsen: Til de Ændringsforslag, der ere stillede af de tre Herrer af det moderate Parti, skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning paa nærværende Tidspunkt, da jeg mener, at den Kritik, der er fremkommen fra det ærede Medlem for Ringkøbing, er tilstrækkelig til at belyse Betydningen af disse Forslag og deres Værdi. Det, jeg vilde tale om, var nogle andre Ændringsforslag, og jeg vil begynde med det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) som imidlertid allerede har faaet et Par Ord fra den sidste ærede Taler. Jeg vil gøre Forslagsstilleren opmærksom paa Nødvendigheden af, at Arbejderne faa Lægehjælp, straks naar de komme til Skade. Det er noget, han vil være den første til at indrømme mig. Og at det dernæst er en ganske naturlig Forholdsregel at træffe, at de i Helbredelsen økonomisk interesserede Arbejdsgivere og Forsikringsselskaber ogsaa faa en Lejlighed til at tilse den tilskadekomne, er noget, som vist heller ingen vil bestride; det svarer til, hvad nu for Tiden er Tilfældet. Altsaa, for Tiden faa Arbejderne øjeblikkelig Lægehjælp, efter at de ere komne til Skade, og ikke desto mindre have Forsikringsselskaberne den Ret, man vil give dem her, og som jeg mener det vilde være urimeligt ikke at ville indrømme dem, en Ret som kun kan være i de tilskadekomne Arbejderes Interesse. Naar det ærede Medlem forleden Dag ligesom sigtede Lægerne for, at de lade sig sende ud af Arbejdsgiverne for at erklære tilskadekomne Arbejdere for raske, saa at de kunne staa op, saa har jeg en bedre Tro til Lægerne i den Henseende end det ærede Medlem. Jeg tror næppe, at nogen Læge vil lade sig benytte paa den Maade, og skulde det blive Tilfældet alligevel, vil der i denne Lov være indrettet en offentlig Institution, nemlig Arbejderforsikringsraadet, hvor Arbejderen altid vil have Adgang til Paatale og til at faa sin fulde Ret i saa Henseende. Ethvert saadant Misbrug maa altsaa siges at være udelukket, men jeg tilføjer atter, at jeg tror ikke, at den Slags Misbrug i Virkeligheden finde Sted.

At det ærede Medlem for Horsens (Wulff) og jeg skulde blive enige om, at selvstændige Arbejdere skulde være uden for denne Lov, tror jeg nu ikke. Naar det ærede Medlem udtaler, at han oftere har hørt Motiveringen, hørt den mange Gange, men ikke har kunnet billige den, saa tror jeg ikke, det hjælper noget paa ny at komme dybt ind paa denne Sag. At